

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblińska Magdalena Buczyńska

w obecności oskarżyciela Prokuratora : Piotra Barczewskiego

po rozpoznaniu dnia 02 października 2017 r. , 14 listopada 2017 r., 08 stycznia 2018 r. , 05 marca 2018 r. i 24 kwietnia 2018 r. na rozprawie w L. sprawy :

I. S. P. , syna Z. i B. z d. W. , ur. (...) w N.

oskarżonego o to, że :

1. w dniu 21 czerwca 2016 r. w L., woj. (...) znieważył funkcjonariuszy Policji z Komendy Powiatowej Policji w L. - st. sierż. D. K. oraz st. sierż. R. N. (1) słowami uznawanymi powszechnie za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez ww. funkcjonariuszy obowiązków służbowych,

tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.

2. w miejscu i czasie jak w pkt. 1 naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji z Komendy Powiatowej Policji w L. - st. sierż. D. K. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych w ten sposób , że odpychał ww. , szarpał za mundur

tj. o czyn z art. 222 § 1 k.k.

3. w dniu 20 czerwca 2016 r. w L., na ul. (...) pod pubem (...) woj. (...) w trakcie interwencji policji działając umyślnie dokonał poprzez uderzenie nogą uszkodzenia lewego przedniego błotnika w radiowozie oznakowanym marki O. (...) o nr rej. (...), gdzie łączna wartość strat wyniosła 1478 zł na szkodę Skarbu Państwa , którego dysponentem jest Komenda Stołeczna Policji

tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

4. w okresie od 12 września 2016 roku do dnia 30 września 2016 roku w L., woj. (...) na terenie sklepu (...) przy ul. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia alkoholu :

- w dniu 12 września 2016 roku 2 sztuk Whisky G. 0,7 l o łącznej wartości 139,98 zł

- w dniu 20 września 2016 roku 4 sztuk Whisky G. 0,7 l o łącznej wartości 279,96 zł

- w dniu 20 września 2016 roku 1 sztuki Whisky B. 0,7 l o łącznej wartości 49,99 zł

- w dniu 30 września 2016 roku 1 sztuki Whisky C. 0,7 l o łącznej wartości 98,99 zł oraz 2 sztuk Whisky J. W. 1 l. o łącznej wartości 117,96 zł

- w dniu 30 września 2016 roku 3 sztuk Whisky J. W. 1 l. o łącznej wartości 176,94 zł

gdzie łączna suma strat wyniosła 863,82 zł na szkodę (...) S.A.

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

II. J. S. (1) , syna A. i E. z d. G. , ur. (...) w L.

5. W dniu 21-22 czerwca 2016 r. w L., woj. (...) znieważył funkcjonariuszy Policji z Komendy Powiatowej Policji w L. - st. sierż. D. K. oraz st. sierż. R. N. (1) słowami uznawanymi powszechnie za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez ww. funkcjonariuszy obowiązków służbowych,

tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.

6. W dniu 22 czerwca 2016 r. w trakcie przejazdu z W. do L. woj. (...) udzielił korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 500 zł osoba pełniącym funkcję publiczną tj. funkcjonariuszom Komendy Powiatowej Policji w L. - st. sierż. D. K. oraz st. sierż. R. N. (1) w związku z pełnieniem tej funkcji , aby skłonić ich do naruszenia przepisów prawa – tj. do odstąpienia od czynności służbowych podjętych w związku z zatrzymaniem go jako sprawcy przestępstwa

tj. o czyn z art. 229 § 1 i 3 k.k.

1. Oskarżonego S. P. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. 1 zarzutów i za to na podstawie art. 226 § 1 k.k. skazuje go na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

2. Oskarżonego S. P. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 2 zarzutów uznaje za winnego tego że w dniu 21 czerwca 2016 r. w L. woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji z Komendy Powiatowej Policji w L. - st. sierż. D. K. podczas pełnienia przez niego obowiązków służbowych w ten sposób , że odpychał go i szarpał za mundur to jest popełnienia czynu z art. 222 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 222 § 1 k.k. skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności ;

3. Oskarżonego S. P. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 3 zarzutów uznaje za winnego tego że nocy z 21 na 22 czerwca 2016 r. w L., na ul. (...) pod pubem (...) woj. (...) w trakcie interwencji policji działając umyślnie dokonał poprzez uderzenie nogą uszkodzenia lewego przedniego błotnika w radiowozie oznakowanym marki O. (...) o nr rej. (...) , gdzie łączna wartość strat wyniosła 1478 zł na szkodę Komendy Stołecznej Policji w W. to jest popełnienia czynu z art. 288 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 288 § 1 k.k. skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności ;

4. Oskarżonego S. P. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. 4 zarzutów i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

5. Oskarżonego J. S. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. 5 zarzutów i za to na podstawie art. 226 § 1 k.k. skazuje go na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności ;

6. Oskarżonego J. S. (1) uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. 6 zarzutów i za to na podstawie art. 229 § 1 i 3 k.k. skazuje , zaś na podstawie art. 229 § 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności ;

7. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego S. P. karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 1, 2 , 3 i 4 wyroku i wymierza oskarżonemu S. P. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

8. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego J. S. (1) karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 5 i 6 wyroku i wymierza oskarżonemu J. S. (1) karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

9. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego J. S. (1) łącznej kary pozbawienia wolności orzeczonej w pkt. 8 wyroku na okres próby 3 (trzech) lat;
10. Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego J. S. (1) do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby ;
11. Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego J. S. (1) powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby ;
12. Na podstawie art. 44 § 2 k.k. wobec skazania za czyny z pkt 6 wyroku orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczonych nr DRZ 883/16 ;
13. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. wobec skazania za czyny opisane w pkt. 3 wyroku nakłada na oskarżonego S. P. obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz Komendy Stołecznej Policji w W. kwoty 1478 zł (tysiąc czterysta siedemdziesiąt osiem złotych) ;
14. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. wobec skazania za czyny opisane w pkt. 4 wyroku nakłada na oskarżonego S. P. obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz (...) S.A. kwoty 863,82 zł (osiemset sześćdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt dwa gorsze) ;
15. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata radcy prawnego C. J. kwotę 929,88 zł (dziewięćset dwadzieścia dziewięć złotych osiemdziesiąt osiem groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego S. P. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;
16. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego S. P. i J. S. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 661/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 czerwca 2016 r. około godz. 23.30 pełniący służbę radiowozeznakowanym funkcjonariusze Policji z KPP w L. st. sierż. D. K. oraz st. sierż. R. N. (1) patrolując rejon ul. (...) w L. , woj. (...) zobaczyli pod pubem (...) grupę bijących się osób . St. sierż. D. K. oraz st. sierż. R. N. (1) powiadomili o tym fakcie oficera dyżurnego KPP w L. , który wysłał na miejsce zdarzenia dodatkowe załogi policji i przystąpili do interwencji. Podczas tej interwencji st. sierż. D. K. oraz st. sierż. R. N. (1) zaczęli rozdzielać bijące się osoby między innymi G. W. , który atakował inne osoby . Po zakończeniu tej bójki ustalili że udział w niej brali między innymi G. W. , K. S. , M. S. oraz oskarżony J. S. (1) , którzy zostali wylegitymowani na miejscu zdarzenia . Bójka ta została sprowokowana awanturą pomiędzy G. W. a oskarżonym J. S. (1). Wobec faktu G. W. posiadał na twarzy ślady pobicia oraz miał zakrwawione ubranie został wezwana na miejsce załoga pogotowia ratunkowego , która udzieliła pomocy G. W. (protokół oględzin osoby z dokumentacją fotograficzną k. 53-56). Podczas trwania tej interwencji oskarżony J. S. (1) , który nie był zadowolony z jej przebiegu zaczął wyzywać st. sierż. D. K. oraz st. sierż. R. N. (1) słowami wulgarnymi : „ ch... , szmaty , pies was jebał , ch... wam w d..., debile , frajerzy , pojebusy , głupki” .

W tym samym czasie obecny na miejscu interwencji oskarżony S. P. podbiegł do przeprowadzających interwencje funkcjonariuszy policji st. sierż. D. K. oraz st. sierż. R. N. (1) zaczął się wobec nich zachowywać agresywnie, krzyczeć na nich , wymachiwać im rękami przed twarzą oraz wyzywać ich słowami wulgarnymi : „ch... wam w d... , k... , psy jebane , zawsze i wszędzie policja jebana będzie” . Wobec takiego agresywnego zachowania oskarżonego S. P. został on poinformowany przez st. sierż. D. K. iż zostaje zatrzymany w związku z znieważeniem funkcjonariuszy policji. Następnie oskarżony S. P. odbiegł od funkcjonariuszy policji w stronę okna pubu (...). St. sierż. D. K. pobiegł za nim

i wtedy oskarżony S. P. zaczął szarpać st. sierż. D. K. za mundur, odpychać go rękami. W wyniku tego oskarżony S. P. rozdarł przednią kieszeń w koszuli mundurowej st. sierż. D. K. oraz spowodował u niego obrażenia ciała w postaci otarcia skóry na prawej ręce w okolicy łokcia (dokumentacja fotograficzna k. 20). Następnie oskarżony S. P. odmówił udania się z st. sierż. D. K. do radiowozu i złapał się rękami za kraty w oknie pubu (...). St. sierż. D. K. wobec powyższego użył wobec niego środków przymusu bezpośredniego w postaci chwytów obezwładniających. Gdy po pewnym czasie oskarżony S. P. puścił te kraty w oknie st. sierż. D. K. zaczął go prowadzić do radiowozu. W pewnym momencie oskarżony S. P. położył się na ziemi i zaczął symulować zaskabnięcie. St. sierż. D. K. poprosił o pomoc ratownika medycznego który w tym czasie udzielał pomocy medycznej G. W.. Gdy ratownik medyczny podszedł do oskarżonego S. P. by sprawdzić co mu się stało, ten szybko wstał z ziemi i próbował uciekać, został jednak zatrzymany przez st. sierż. D. K.. Następnie oskarżony S. P. został doprowadzony w stronę oznakowanego radiowozu marki O. (...) o nr rej. (...) i zostały mu założone przez funkcjonariuszy Policji kajdanki na ręce związane z tyłu. Oskarżony S. P. po założeniu kajdanek został doprowadzony do radiowozu marki O. (...) o nr rej. (...) celem przewiezienia go do (...) w L.. W pewnym momencie stojący przy radiowozie marki O. (...) o nr rej. (...) oskarżony S. P. zaczął uderzać swoją głową w przednią szybę radiowozu marki O. (...) o nr rej. (...) i zaczął uderzać nogą w przedni lewy błotnik radiowozu. Swoim umyślnym działaniem oskarżony S. P. spowodował uszkodzenia lewego przedniego błotnika w radiowozie oznakowanym marki O. (...) o nr rej. (...), gdzie łączna wartość strat wyniosła 1478 zł na szkodę Skarbu Państwa, którego dysponentem jest Komenda Stołeczna Policji w W. (protokół oględzin z dokumentacją fotograficzną – k. 13-16). Koszt naprawy tego radiowozu wyniósł - 1478 zł (k. 4 akt II K 828/16, wniosek o ściganie sprawcy – k. 4-5 akt II K 828/16). Następnie oskarżony S. P. został przewieziony do KPP w L. i przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem 0,46 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 4).

Całe powyższe zdarzenie zostało nagrane przez kamerę monitoringu obejmującą swoim zasięgiem teren przez pubem (...) przy ul. (...) w L. i na powyższym nagraniu widać przebieg tej bójki oraz zachowanie poszczególnych osób podczas tej interwencji policji w tym oskarżonego J. S. (1) oraz oskarżonego S. P.. Nagranie to pokazuje również przebieg zatrzymania oskarżonego S. P. oraz moment uszkodzenia przez niego radiowozu oznakowanego marki O. (...) o nr rej. (...) (płyta DVD- k. 79, protokół oględzin k. 80-81).

W międzyczasie na miejscu zdarzenia po konsultacji z oficerem dyżurnym KPP w L. została podjęta decyzja o zatrzymaniu i przewiezieniu do KPP w L. oskarżonego J. S. (1) wobec podejrzenia popełnienia przez niego czynu z art. 226 § 1 k.k. (k. 1 i k. 2). Po przewiezieniu do KPP w L. oskarżony J. S. (1) został podany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu – I badanie 0,73 mg/l, II badanie 0,81 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 8). Podczas pobytu w KPP w L. oskarżony J. S. (1) podczas wypełniania dokumentacji związanej z interwencją przez st. sierż. D. K. oraz st. sierż. R. N. (1) obecny był w tym samym pomieszczeniu. W pewnym momencie oskarżony J. S. (1) zwrócił uwagę iż st. sierż. D. K. ma tatuaże których w jego ocenie nie powinien mieć policjant. Następnie oskarżony J. S. (1) zaczął ponownie wyzywać st. sierż. D. K. oraz st. sierż. R. N. (1) znieważać słowami wulgarnymi: „pedały policyjne i ch... bez szkoły” oraz powoływać się na swoje rzekome znajomości w KGP, w sądzie i prokuraturze. Gdy oskarżony J. S. (1) dowiedział się o fackie iż zostanie osadzony w (...) w L. stwierdził iż jest chory na cukrzyce (co nie jest prawdą) oraz zaczął symulować omdlenie. Następnie przybyła do KPP w L. załoga karetki pogotowia stwierdziła za pomocą glukometru u oskarżonego J. S. (1) podwyższony poziom cukru we krwi. Następnie z polecenia oficera dyżurnego KPP w L. oskarżony J. S. (1) został przewieziony radiowozem oznakowanym przez sierż. D. K. oraz st. sierż. R. N. (1) na oddział (...) Szpitala (...) w W.. Podczas pobytu na tym oddziale oskarżony J. S. (1) nie chciał podać badającemu go lekarzowi czy przyjmuje jakieś leki na cukrzyce oraz czy przyjmuje insulinę. Lekarz który przeprowadził wywiad i badanie oskarżonego J. S. (1) wpisał w karcie informacyjnej iż ten nie wymaga hospitalizacji i może przebywać w (...). Następnie po konsultacji z oficerem dyżurnym KPP w L. zapadła decyzja o przewiezieniu oskarżonego J. S. (1) z powrotem do KPP W L. i osadzeniu go w (...). Oskarżonemu J. S. (1) nie założono kajdanek ponieważ zachowywał się bardzo spokojnie. Podczas drogi powrotnej do KPP w L. radiowozem oznakowanym kierowanym przez st. sierż. R. N. (1) oskarżony J. S. (1) zaczął przeproszać st. sierż. D. K. oraz st. sierż. R. N. (1) za swoje zachowanie i stwierdził iż „możemy się dogadać”. Oskarżony J. S. (1) siedzący z tyłu w radiowozie na miejscu pasażera obok st. sierż. D. K. stwierdził że „nic złego nie chciał i żebyśmy tak załatwili sprawę żeby został zwolniony a da im na obiad pieniądze w kwocie 500 zł”. Następnie oskarżony J. S. (1) położył na przednim siedzeniu

pasażera 5 banknotów 100 zł . Fakt ten zauważył kierujący radiowozem st. sierż. R. N. (1). Następnie oskarżony J. S. (1) został poinformowany przez st. sierż. D. K. iż popełnił przestępstwo z art. 229 § 1 i 3 k.k. . O tym fakcie został niezwłocznie powiadomiony oficer dyżurny KPP w L. . Następnie oskarżony J. S. (1) został osadzony w (...) w L. .

W okresie od 12 września 2016 roku do dnia 30 września 2016 roku w L., woj. (...) na terenie sklepu (...) przy ul. (...) oskarżony S. P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia alkoholu .

W dniu 12 września 2016 roku oskarżony S. P. wszedł do sklepu (...) przy ul. (...) w L. . Następnie udał się na dział z alkoholem gdzie o godz. 20.34 zabrał w celu przywłaszczenia z półki 2 sztuki Whisky G. 0,7 l o łącznej wartości 139,98 zł , które następnie schował do plecaka . Po czym oskarżony S. P. opuścił sklep (...) nie płacąc za schowany w plecaku alkohol .

W dniu 20 września 2016 roku oskarżony S. P. ponownie wszedł do sklepu (...) przy ul. (...) w L. . Następnie udał się na dział z alkoholem gdzie o godz. 21.00 zabrał w celu przywłaszczenia z półki 4 sztuki Whisky G. 0,7 l o łącznej wartości 279,96 zł , które następnie schował do plecaka . Po czym oskarżony S. P. opuścił sklep (...) nie płacąc za schowany w plecaku alkohol .

W dniu 20 września 2016 roku oskarżony S. P. drugi raz wszedł do sklepu (...) przy ul. (...) w L. . Następnie ponownie udał się na dział z alkoholem gdzie o godz. 21.30 zabrał w celu przywłaszczenia z półki 1 sztukę Whisky B. 0,7 l o łącznej wartości 49,99 zł , które następnie schował do plecaka . Po czym oskarżony S. P. opuścił sklep (...) nie płacąc za schowany w plecaku alkohol .

W dniu 30 września 2016 roku oskarżony S. P. ponownie wszedł do sklepu (...) przy ul. (...) w L. . Następnie udał się na dział z alkoholem gdzie o godz. 21.10 zabrał w celu przywłaszczenia z półki 1 sztuki Whisky C. 0,7 l o łącznej wartości 98,99 zł oraz 2 sztuk Whisky J. W. 1 l o łącznej wartości 117,96 zł , które następnie schował do plecaka . Po czym oskarżony S. P. opuścił sklep (...) nie płacąc za schowany w plecaku alkohol .

W dniu 30 września 2016 roku oskarżony S. P. drugi raz wszedł do sklepu (...) przy ul. (...) w L. . Następnie ponownie udał się na dział z alkoholem gdzie o godz. 21.40 zabrał w celu przywłaszczenia z półki 3 sztuki Whisky J. W. 1 l o łącznej wartości 176,94 zł , które następnie schował do plecaka . Po czym oskarżony S. P. opuścił sklep (...) nie płacąc za schowany w plecaku alkohol .

Działanie oskarżonego S. P. spowodowały łączną sumę strat w kwocie 863,82 zł na szkodę (...) S.A..

Oskarżony J. S. (1) ma ukończone 46 lat, jest żonaty , posiadającego na utrzymaniu 1 dziecko , prowadzi własną działalność gospodarczą i uzyskuje dochód w kwocie 5000-7000 zł miesięcznie , nie był karany (k. 290) , nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo .

S. P. ma ukończone 33 lata, jest kawalerem i nie ma nikogo na utrzymaniu , jest bezrobotny , obecnie odbywa karę pozbawienia wolności , był wielokrotnie karany (k. 287-288) , był leczony psychiatrycznie , nie był leczony odwykowo . Z opinii sądowno - psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 04 kwietnia 2017 r. (k. 151-153) wynika jednak iż u oskarżonego S. P. nie stwierdzono objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego . Rozpoznano u niego osobowość nieprawidłową . O ile w czasie czynu oskarżony S. P. był w stanie nietrzeźwości alkoholowej , to powinien był przewidzieć skutki takiego stanu na podstawie wiedzy ogólnej i doświadczeń własnych . Stan psychiczny oskarżonego S. P. odnośnie zarzucanego mu czynu nie znosił , ani nie ograniczał jego zdolności do rozpoznawania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem (poczytalność nie budzi wątpliwości) . Aktualny stan zdrowia oskarżonego S. P. pozwala na jego udział w czynnościach postępowania karnego oraz na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonego S. P. (k. 44 i k. 65 , k. 204 , k. 238 , k. 55 akt II K 828/16 i k. 30 akt II K 1011/16) i oskarżonego J. S. (1) (k. 67-68 i k.

204-205) oraz zeznań świadków : D. K. (k. 25-26 i k. 206-207) , R. N. (1) (k. 29-30 i k. 205-206) , J. M. (k. 43 akt II K 1011/16 i k. 235) , M. G. (k. 2-3 i k. 46 akt II K 1011/16 i k. 235-236) , M. S. (k. 36-37 , k. 236) i S. K. (k. 262) , dokumentów z akt II K 661/16 : notatki urzędowej (k. 1) , protokołu zatrzymania osoby (k. 2 , k. 3) , protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego (k. 4) , karty konsultacyjnej leczenia oskarżonego S. P. (k. 5-6) , recepty i faktura VAT (k. 6-7) , protokołu użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego (k. 8, k. 9, k. 10, k. 11) , świadectwa wzorcowania (k. 12) , protokołu oględzin samochodu marki O. (...) (k. 13-14) , materiału poglądowego (k. 16) , protokołu oględzin osoby (k. 17-19) , materiału poglądowego (k. 20) , protokołu zatrzymania rzeczy (k. 22-24) , protokołu oględzin osoby wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 53-56) , karty karnej (k. 75- 76, k. 77) , płyty z nagraniem z monitoringu (k. 79) , protokołu oględzin płyty z monitoringu (k. 80-81) , postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych (k. 82) , wykazu dowodów rzeczowych (k. 83) , deklaracji depozytowej (k. 90) , opinii sądowno – psychiatrycznej odnośnie oskarżonego S. P. (k. 151-153) , karty karnej (k. 201-203, k. 227-229, k. 273-275, k. 287-288, k. 290) , kserokopii notatników służbowych (k. 248-259) , dokumentów z akt II K 1011/16 : notatki urzędowej (k. 7) , potwierdzenia przekazania płyty (k. 11-19) , notatki urzędowej (k. 21) , wykazu dowodów rzeczowych (k. 27) , protokołu oględzin (k. 36-37) , dokumentacji fotograficznej (k. 38-41) , danych osobo – poznawczych (k. 42) , notatki urzędowej (k. 48- 53) , dokumentów z akt II K 828/16 : notatki urzędowej (k. 1) , wniosku o ściganie (k. 4) , pełnomocnictwa (k. 5) , notatki urzędowej (k. 9) , danych osobo - poznawczych (k. 57) oraz częściowo zeznań świadków K. S. (k. 47-48 i k. 237-238) i G. W. (k. 50 i k. 294-295) .

Oskarżony S. P. stanął pod zarzutami , iż :

1. w dniu 21 czerwca 2016 r. w L., woj. (...) znieważył funkcjonariuszy Policji z Komendy Powiatowej Policji w L. - st. sierż. D. K. oraz st. sierż. R. N. (1) słowami uznawanymi powszechnie za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez ww. funkcjonariuszy obowiązków służbowych to jest o czyn z art. 226 § 1 k.k.

2. w miejscu i czasie jak w pkt. 1 naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji z Komendy Powiatowej Policji w L. - st. sierż. D. K. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych w ten sposób , że odpychał ww. , szarpał za mundur to jest o czyn z art. 222 § 1 k.k.

3. w dniu 20 czerwca 2016 r. w L., na ul. (...) pod pubem (...) woj. (...) w trakcie interwencji policji działając umyślnie dokonał poprzez uderzenie nogą uszkodzenia lewego przedniego błotnika w radiowozie oznakowanym marki O. (...) o nr rej. (...) , gdzie łączna wartość strat wyniosła 1478 zł na szkodę Skarbu Państwa, którego dysponentem jest Komenda Stołeczna Policji to jest o czyn z art. 288 § 1 k.k.

4. w okresie od 12 września 2016 roku do dnia 30 września 2016 roku w L., woj. (...) na terenie sklepu (...) przy ul. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia alkoholu :

- w dniu 12 września 2016 roku 2 sztuk Whisky G. 0,7 l o łącznej wartości 139,98 zł

- w dniu 20 września 2016 roku 4 sztuk Whisky G. 0,7 l o łącznej wartości 279,96 zł

- w dniu 20 września 2016 roku 1 sztuki Whisky B. 0,7 l o łącznej wartości 49,99 zł

- w dniu 30 września 2016 roku 1 sztuki Whisky C. 0,7 l o łącznej wartości 98,99 zł oraz 2 sztuk Whisky J. W. 1 l. o łącznej wartości 117,96 zł

- w dniu 30 września 2016 roku 3 sztuk Whisky J. W. 1 l. o łącznej wartości 176,94 zł

gdzie łączna suma strat wyniosła 863,82 zł na szkodę (...) S.A. to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Natomiast oskarżony J. S. (1) stanął pod zarzutami , iż :

5. W dniu 21-22 czerwca 2016 r. w L., woj. (...) znieważył funkcjonariuszy Policji z Komendy Powiatowej Policji w L. - st. sierż. D. K. oraz st. sierż. R. N. (1) słowami uznawanymi powszechnie za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez ww. funkcjonariuszy obowiązków służbowych, to jest o czyn z art. 226 § 1 k.k.

6. W dniu 22 czerwca 2016 r. w trakcie przejazdu z W. do L. woj. (...) udzielił korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 500 zł osoba pełniącym funkcję publiczną tj. funkcjonariuszom Komendy Powiatowej Policji w L. - st. sierż. D. K. oraz st. sierż. R. N. (1) w związku z pełnieniem tej funkcji, aby skłonić ich do naruszenia przepisów prawa – tj. do odstąpienia od czynności służbowych podjętych w związku z zatrzymaniem go jako sprawcy przestępstwa to jest o czyn z art. 229 § 1 i 3 k.k.

Oskarżony S. P. podczas przesłuchań w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia czynu opisanego w pkt. 1 i 2 zarzutów (k. 44 i k. 65) i nie przyznał się do popełnienia czynów opisanych w pkt. 3 i 4 zarzutów (k. 55 akt II K 828/16 i k. 30 akt II K 1011/16). Oskarżony S. P. odnośnie czynów opisanych w pkt. 1 i 2 zarzutów wyjaśnił iż w dniu 21 czerwca 2016 r. zobaczył z boku jak funkcjonariusz Policji D. K. podbiegł do jego kolegi i uderzył go pięścią w twarz. Wtedy podbiegł do niego w „nerwach” i powiedział „co zrobiłeś k...”. Następnie trzymał się krat i D. K. chcąc go oderwać od tych krat go dusił. Oskarżony S. P. wskazał iż jego agresję wobec policjantów spowodował fakt iż D. K. podbiegł do jego kolegi, nie zna jednak nazwiska tej osoby i uderzył go pięścią w twarz. Z dalszych wyjaśnień oskarżonego S. P. wynika iż gdy został skuty i przyprowadzony do radiowozu, chcąc się uspokoić bo była w nim agresja dwa razy uderzył głową w szybę przednią radiowozu. Ponadto oskarżony S. P. wskazał iż na miejscu zdarzenia są kamery monitoringu i cała sytuacja została nagrana (k. 65). Odnosząc się do zarzutu z pkt. 3 oskarżony S. P. wskazał iż nie przypomina sobie by niszczył błotnik radiowozu, pamięta jedynie że 3 razy uderzył głową w przednią szybę radiowozu (k. 55 akt 828/16).

Na rozprawie przed Sądem w dniu 02 października 2017 r. oskarżony S. P. nie przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów i odmówił składnia wyjaśnień (k. 204). Natomiast na rozprawie w dniu 14 listopada 2017 r. oskarżony S. P. nie przyznał się do popełnienia czynu z art. 222 § 1 k.k. opisanego w pkt. 2 zarzutów i odnośnie tego czynu wyjaśnił iż wszystkie szkody jakich doznał D. K. doszło podczas szarpaniny pomiędzy nim a D. K. . Szarpanina ta wynikała z tego że on nie chciał się dać zatrzymać. Szkody te wynikły z duszenia go przez D. K. gdy trzymał się krat przy oknie baru (...). W wyniku tego duszenia poczuł się źle i upadł na ziemię. Odnośnie czynu z art. 226 § 1 k.k. opisanego w pkt. 1 zarzutów oskarżony S. P. przyznał się tylko do znieważenia funkcjonariusza Policji D. K. i nie przyznał się do znieważenia funkcjonariusza policji R. N. (1) podnosząc iż nie przypomina sobie R. N. (1). Oskarżony S. P. wskazał iż jego zachowanie wynikało z tego iż zdenerwował się faktem iż D. K. uderzył w twarz G. W. który rozmawiał z córką. Odnośnie czynu z art. 288 § 1 k.k. opisanego w pkt. 3 zarzutów oskarżony S. P. nie przyznał się do jego popełnienia podnosząc iż tylko uderzał głową w przednią szybę radiowozu, a zrobił to z reakcji na zachowanie D. K., by odreagować stres. Natomiast odnośnie czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. oskarżony S. P. nie przyznał się do jego popełnienia i wyjaśnił że jednak nie wyklucza iż mógł popełnić ten czyn gdyż chodził do tego sklepu (...) i on jest na zapisie z monitoringu. Nie jest jednak w stanie stwierdzić czy kradł alkohol bo był wtedy w ciągach alkoholowych (k. 238).

Na wiarę zasługuje niewielka część wyjaśnień oskarżonego S. P. w których przyznał się do popełnienia czynu z pkt. 1 i 2 zarzutów i stwierdził iż szarpał się z pokrzywdzonym D. K. by nie zostać zatrzymanym (k. 65 i k. 238) oraz że wyzwał interweniujących policjantów słowami wulgarnymi (k. 65 i k. 238). Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego S. P. z której wynika iż po tym jak został skuty podczas tej interwencji pod barem meta „z nerwów” trzy razy uderzył głową w przednią szybę radiowozu policyjnego (k. 65, k. 238 i k. k. 55 akt 828/16). Sąd dał również wiarę tej części wyjaśnień oskarżonego S. P. w której stwierdził iż nie wyklucza iż mógł popełnić czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. opisany w pkt. 4 zarzutów gdyż chodził do tego sklepu (...) i on jest na zapisie z monitoringu (k. 238). W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego S. P. są jasne, dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza zeznaniami świadków: D. K. (k. 25-26 i k. 206-207), R. N. (1) (k. 29-30 i k. 205-206), M. S. (k. 36-37, k. 236), K. S. (k. 47-48 i k. 237-238), J. M. (k. 43 akt II K 1011/16 i k. 235), M. G. (k. 2-3 i k. 46 akt II K 1011/16 i k. 235-236) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz nagraniem z kamery monitoringu

z nocy z 21 na 22 czerwca 2016 r. (k. 79) , protokół oględzin płyty z zapisem nagrania z monitoringu (k. 80-81) , notatki urzędowej (k. 21 akt II K 1011/16) , wykazu dowodów rzeczowych (k. 27 akt II K 1011/16) , protokołu oględzin (k. 36-37 akt II K 1011/16) i dokumentacji fotograficznej (k. 38-41 akt II K 1011/16) .

Sąd nie dał w pozostałym zakresie wiary wyjaśnieniom oskarżonego S. P. zwłaszcza odnośnie faktu w jaki sposób zachowywał się podczas interwencji policji pod barem (...) w nocy z 21 na 22 czerwca 2016 r. w zakresie jakim te wyjaśnienia pozostają w sprzeczności z nagraniem z kamery monitoringu (k. 79) oraz odnośnie faktu co spowodowało jego agresywne zachowanie wobec policjantów . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego S. P. stanowią przyjętą przez niego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za popełniony przez niego czyn . Należy zauważyć iż wersja zdarzeń przedstawiona w tym zakresie przez oskarżonego S. P. pozostaje w sprzeczności z wersją przedstawioną przez świadków : D. K. (k. 25-26 i k. 206-207) i R. N. (1) (k. 29-30 i k. 205-206) , w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz nagraniem z kamery monitoringu z nocy z 21 na 22 czerwca 2016 r. (k. 79) , protokołem oględzin płyty z zapisem nagrania z monitoringu (k. 80-81) , protokołem oględzin samochodu marki O. (...) (k. 13-14) , materiałem poglądowym (k. 16) , protokołem oględzin osoby (k. 17 - 19) i materiałem poglądowy (k. 20) . Należy wskazać iż w zeznań świadków : D. K. (k. 25-26 i k. 206-207) i R. N. (1) (k. 29-30 i k. 205-206) , w zakresie jakim Sąd dał im wiarę wynika w jaki sposób podczas interwencji z nocy z 21 na 22 czerwca 2016 r. zachowywał się wobec nich oskarżony S. P. oraz w jakich okolicznościach doszło do zniszczenia przez oskarżonego S. P. lewego przedniego błotnika w radiowozie oznakowanym marki O. (...) o nr rej. (...) . Należy wskazać iż z zeznań świadków D. K. (k. 25-26 i k. 206-207) i R. N. (1) (k. 29-30 i k. 205-206) ściśle korespondują z przebiegiem tego zdarzenia widocznym na nagraniu z kamery monitoringu (k. 79) . Należy wskazać iż na tym nagraniu widać iż oskarżony S. P. krzyczy na interweniujących policjantów , zachowuje się wobec nich agresywnie , wymachuje rękami przed ich twarzami . Następnie na tym nagraniu widać jak oskarżony S. P. szarpie się by nie zostać zatrzymany z st. sierż. D. K. . Fakt ten potwierdza ponadto protokołem oględzin osoby (k. 17-19) i dokumentacja fotograficzną (k. 20) z których wynika iż w wyniku działania oskarżonego S. P. st. sierż. D. K. doznał obrażeń ciała w postaci otarcia skóry na prawej ręce w okolicy łokcia oraz doszło do rozdarcia przedniej kieszeni w koszuli mundurowej st. sierż. D. K. . Należy ponadto wskazać iż w swoich wyjaśnieniach (k. 65 i k. 238) oskarżony S. P. przyznał iż szarpał się z st. sierż. D. K. oraz wyzwalał funkcjonariuszy policji słowami wulgarnymi . Ponadto należy wskazać iż z zapisu z monitoringu (k. 79) wynika iż dopiero w drodze do radiowozu prowadzony przez st. sierż. D. K. oskarżony S. P. symulując omdlenie kładzie się na ziemi , z której szybko następnie wskazuje i próbuje uciec z miejsca interwencji gdy będący na miejscu ratownik medyczny na prośbę st. sierż. D. K. sprawdza co się stało oskarżonemu S. P. . Tym samym nigdy nie doszło do sytuacji opisanej przez oskarżonego S. P. że ten zasłabł i upadł na ziemię w sytuacji gdy był duszony przez st. sierż. D. K. , gdy trzymał się krat w oknie baru (...) . Ponadto z nagrania z monitoringu (k. 79) wynika iż gdy po skutku kajdankami z rękami do tyłu oskarżony S. P. zostaje doprowadzony do radiowozu oznakowanego marki O. (...) o nr rej. (...) bez żadnego powodu nagle zaczyna uderzać głową w przednią szybę tego radiowozu i uderzać nogą w lewy przedni błotnik . Fakt ten dodatkowo potwierdza protokół oględzin samochodu marki O. (...) (k. 13-14) i dokumentacja fotograficzna (k. 16) z której wynika jakich uszkodzeń w nocy z dnia 2 na 22 czerwca 2016 r. w wyniku działania oskarżonego S. P. doznał oznakowany marki O. (...) o nr rej. (...) . Należy również zauważyć iż z nagrania z monitoringu kategorycznie wynika iż nigdy nie doszło do sytuacji podczas przedmiotowej interwencji która miała rzekomo spowodować agresję oskarżonego S. P. wobec policjantów. Oskarżony S. P. w swoich wyjaśnieniach (k. 65 i k. 238) wskazał iż powodem jego zachowania podczas tej interwencji wobec policjantów był fakt iż st. sierż. D. K. miał rzekomo podczas tej interwencji uderzyć w twarz kolegę oskarżonego S. P. (podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym k. 65 – oskarżony S. P. nie był w stanie wskazać nawet jego nazwiska) , gdy ten rozmawiał ze swoją córką . Dopiero w swoich wyjaśnieniach złożonych na rozprawie przed Sądem oskarżony S. P. stwierdził iż tą osobą był G. W. (k. 238) . Należy wskazać iż przesłuchany na rozprawie przed Sądem świadek G. W. początkowo stwierdził iż podczas tego zdarzenia gdy stał wraz z córką O. W. został uderzony przez jednego policjanta w pierś i upadł wtedy na ziemię (k. 294) . Następnie po otwarciu fragmentu nagrania z kamery monitoringu dotyczącego przedmiotowej sytuacji (k. 295) świadek G. W. przyznał iż odtworzony fragment nagrania dotyczy sytuacji o której mówi jednak wyglądała ona inaczej niż opisał on w swoich zeznaniach . Z nagrania tego wynikało bowiem iż interwencja Policji wobec świadka G. W. nastąpiła w momencie gdy G. W. podczas tej bójki atakował inną osobę , a działanie policjanta miało na celu zapobieżeniu takiemu działaniu świadka G. W. (k. 295) . Tym samym sytuacja gdzie świadek G. W.

miał zostać zaatakowany i uderzony przez policjanta w sytuacji gdy spokojnie stał z córką nigdy nie miała miejsca co categorycznie wynika z zapisu z monitoringu (k. 79 i k. 295). Tym samym twierdzenia oskarżonego S. P. iż jego działanie podczas tej interwencji policji spowodowane było faktem iż bez żadnego powodu st. sierż. D. K. miał uderzyć w twarz G. W. stojącego spokojnie w towarzystwie córki nie znajdują żadnego potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym zwłaszcza w nagraniu z kamery monitoringu która zarejestrowała przebieg całej tej interwencji w nocy z 21 na 22 czerwca 2016 r. (k. 79) i które to nagranie zostało odtworzone w całości na rozprawie przed Sądem w trybie art. 393a k.p.k.. Ponadto należy wskazać odnośnie czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. iż z zeznań świadków : J. M. (k. 43 akt II K 1011/16 i k. 235) i M. G. (k. 2-3 i k. 46 akt II K 1011/16 i k. 235-236) oraz z dowodów w postaci : notatki urzędowej (k. 21 akt II K 1011/16) , wykazu dowodów rzeczowych (k. 27 akt II K 1011/16) , protokołu oględzin (k. 36-37 akt II K 1011/16) i dokumentacji fotograficznej (k. 38-41 akt II K 1011/16) wynika iż oskarżony S. P. popełnił ten czyn . Należy zauważyć iż w swoich wyjaśnieniach oskarżony S. P. nie wykluczył iż to on mógł dokonać kradzieży tego alkoholu oraz że to on jest widoczny na dokumentacji fotograficznej z nagrań z monitoringu (k. 238) .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego S. P. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Oskarżony J. S. (1) w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia czynu z art. 226 § 1 k.k. opisanego w pkt. 5 zarzutów i nie przyznał się do popełnienia czynu z art. 229 § 1 i 3 k.k. opisanego w pkt 6 zarzutów (k. 67 i k. 204) . Oskarżony J. S. (1) w swoich wyjaśnieniach wskazał z jakiego powodu doszło do bójki pod barem (...) w L. w nocy z 21 na 22 czerwca 2016 r. oraz jaki był jego udział w tym zdarzeniu oraz jego zachowanie podczas interwencji policji. Oskarżony J. S. (1) wskazał iż podczas tej interwencji zachowywał się spokojnie i nie wie dlaczego policjanci poprosili go by pojechał z nimi do KPP w L.. Gdy był już w KPP w L. , doszło do kłótni pomiędzy nim a st. sierż. D. K. spowodowanej tym że zwrócił D. K. uwagę iż ma tatuaże których nie powinien mieć policjant a D. K. powiedział że on jest wstrętny i powinno się go zastrzelić . Wtedy też powiedział kilka niewłaściwych zdań wobec D. K. , jednak nie ubliżał znajdującemu się w tym pomieszczeniu st. sierż. R. N. (1) . Gdy następnie zasnął z powodu zbyt dużego poziomu cukru został zawieszony przez st. sierż. R. N. (1) i st. sierż. D. K. do Szpitala (...) . Podczas drogi do szpitala ponownie powiedział parę niewłaściwych zdań wobec st. sierż. D. K. . Gdy wracali ze szpitala poprosił policjantów by zajechali na stację benzynowa i kupili mu jakiś napój . Następnie wyjął z kieszeni zwitek banknotów i położył na przednim siedzeniu radiowozu . Nie sądził iż zostanie to potraktowane jako próba przekupstwa (k. 67-68 i k. 204-205) .

Na wiarę zasługuje ta część wyjaśnień oskarżonego J. S. (1) w której przyznał do czynu z art. 226 § 1 k.k. opisanego pkt. 5 zarzutów i stwierdził iż podczas pobytu z KPP w L. znieważył st. sierż. D. K. słowami wulgarnymi . Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego J. S. (1) w której przyznał iż podczas powrotu radiowozem ze Szpitala (...) położył na przednim siedzeniu pasażera zwitek banknotów , który wyjął z kieszeni . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego J. S. (1) są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza zeznaniami świadków : D. K. (k. 25-26 i k. 206-207) i R. N. (1) (k. 29-30 i k. 205-206) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentów w postaci notatki urzędowej (k. 1) i protokołu zatrzymania (k. 2) .

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego J. P. pozostałym zakresie zwłaszcza odnośnie faktu iż podczas interwencji pod barem (...) w L. zachowywał się spokojnie i nie wie dlaczego został zatrzymany . Na wiarę nie zasługuje również ta część wyjaśnień oskarżonego J. S. (1) w której stwierdził iż plik banknotów położył na przednie siedzenie radiowozu tylko po to by policjanci kupili dla niego napój . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego J. S. (1) stanowią przyjętą przez niego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za popełniony przez niego czyny i pomniejszenie swojej winy . Należy zauważyć iż wersja zdarzeń przedstawiona w tym zakresie przez oskarżonego J. S. (1) powstaje w sprzeczności z wersją przedstawioną przez świadków : D. K. (k. 25-26 i k. 206-207) i R. N. (1) (k. 29-30 i k. 205-206) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentów w postaci notatki urzędowej (k. 1) i protokołu zatrzymania (k. 2) , nagrania z monitoringu (k. 79) i protokołu oględzin nagrania (k. 80- 81) . Należy wskazać iż z nagrania z monitoringu wynika jaki udział w bójce pod barem (...) w L. miał oskarżony J. S. (1) . Ponadto z nagrania tego wynika iż podczas tej interwencji policji oskarżony J. S. (1) krzyczy na interweniujących policjantów to jest st. sierż. D. K. i st. sierż. R. N. (1) (k. 79) . Z nagrania tego wynika categorycznie iż oskarżony J. S. (1) spowodował przedmiotowa bójkę ,

zaś podczas interwencji policji wbrew wersji przedstawionej w swoich wyjaśnieniach nie zachowywał się spokojnie na miejscu zdarzenia . Należy wskazać iż z zeznań świadków D. K. (k. 25-26 i k. 206-207) i R. N. (1) (k. 29-30 i k. 205-206) wynika kategorycznie iż oskarżony J. S. (1) podczas interwencji wyzywał ich słowami wulgarnymi i to było powodem jego zatrzymania i przewiezienia do KPP w L. . Fakt ten potwierdza zapis z monitoringu na którym widać jak oskarżony J. S. (1) krzyczy w stronę interweniujących policjantów (k. 79) . Należy również wskazać iż z zeznań świadka M. S. – syna oskarżonego J. S. (1) wynika iż podczas przedmiotowej interwencji jego ojciec krzyczał na interweniujących policjantów (k. 36-37 , k. 236) . Ponadto z zeznań świadków D. K. (k. 25-26 i k. 206-207) i R. N. (1) (k. 29-30 i k. 205-206) wynika w jaki sposób oskarżony J. S. (1) zachowywał się wobec nich po zatrzymaniu w KPP w L. oraz w jakich okolicznościach i dlaczego gdy wracali z oskarżonym ze Szpitala (...) ten wręczył im korzyść majątkową w kwocie 500 zł w zamian to by odstąpili od prawnej czynności w postaci jego zatrzymania . Należy wskazać iż oskarżony J. S. (1) nie był w stanie logicznie wyjaśnić w swoich wyjaśnieniach dlaczego podczas jazdy ze Szpitala (...) do KPP w L. położył na przednim siedzeniu radiowozu kwotę 500 zł (5 banknotów po 100 zł) mimo że chciał by policjanci tylko kupili mu napój. Niewątpliwym jest iż kwota 500 zł nie mogła być kwota pieniędzy na zakup napoju .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego J. S. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadków : D. K., R. N. (1), J. M., M. G. , M. S. i S. K. jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań świadków D. K. (k. 25-26 i k. 206-207) i R. N. (1) (k. 29-30 i k. 205-206) – funkcjonariusz z KPP w L. wynika co było powodem i jaki był przebieg interwencji w nocy z dnia 21 na 22 czerwca 2016 r. pod barem (...) na ul. (...) w L. , woj. (...) . Z zeznań tych świadków wynika jaki był powód tej interwencji oraz jak podczas niej zachowywali się oskarżeni S. P. i J. S. (1) . Świadcowie ci opisali w jakich okolicznościach oskarżeni S. P. i J. S. (1) na miejscu interwencji znieważyli ich słowami wulgarnymi podczas wykonywania przez nich obowiązków służbowych . Ponadto opisali oni w jakich okolicznościach oskarżony S. P. naruszył nietykalności cielesną st. sierż. D. K. oraz zniszczył lewy przedni błotnik radiowozu oznakowanego marki O. (...) o nr rej. (...). Należy wskazać iż w tym zakresie zeznania świadków D. K. i R. N. (2) ściśle korespondują z zapisem z kamery monitoringu (k. 79 i k. 80-81) . Ponadto z zeznań świadków D. K. i R. N. (2) wynika co było powodem zatrzymania na miejscu interwencji oskarżonych J. S. (1) i S. P. (k. 2 i k. 3) oraz w jaki sposób zachowywał się wobec nich oskarżony J. S. (1) po przewiezieniu do KPP w L. . Ponadto świadkowie ci opisali w jakich okolicznościach i z jakich powód oskarżony J. S. (1) w drodze ze Szpitala (...) wręczył im korzyść majątkową w kwocie 500 zł w zamian za odstąpienie od prawnej czynności jego zatrzymania .

Z zeznań świadka J. M. – funkcjonariusza Policji z KPP w L. wynika iż w dniu 07 października 2016 r. udał się do sklepu (...) w L. przy ul. (...) celem przejrzenia nagrań z monitoringu. Na nagraniach z monitoringu stwierdził iż znany mu oskarżony S. P. dokonuje kradzieży alkoholu (k. 43 akt II K 1011/16 i k. 235) .

Z zeznań świadka M. G. – kierownikiem rejonu sklepów (...) wynika iż od ochroniarza w sklepie (...) przy ul. (...) w L. dowiedział się iż z zapisu z monitoringu wynika iż ten sam mężczyzna w okresie od 12 września 2015 r. do 30 września 2016 r. dokonywał kradzieży alkoholu z tego sklepu. Następnie świadek M. G. opisał kiedy zostały dokonane w tym okresie kradzieże i alkohol o jakiej wartości został skradziony przez tego mężczyznę . Z dalszych zeznań tego świadka wynika że od pracowników tego sklepu dowiedział się że mężczyzną tym jest oskarżony S. P. (k. 2-3 i k. 46 akt II K 1011/16 i k. 235-236) .

Z zeznań świadka M. S. – syna oskarżonego J. P. wynika jaki był powód i przebieg bójki pod barem (...) w L. w nocy z dnia 21 na 22 czerwca 2016 r. . Świadek M. S. opisał swoją rolę w tym zdarzeniu oraz opisał co pamięta z przebiegu interwencji policji oraz dlaczego on jego ojciec oskarżony J. S. (1) i jego brat K. S. zostali zatrzymani przez policję . Z zeznań tego świadka wynika iż zarówno on , jak i jego ojciec oskarżony J. S. (1) podczas tej interwencji krzyczeli do interweniujących policjantów (k. 36-37 , k. 236) .

Natomiast z zeznań świadka S. K. – funkcjonariuszki Policji z KPP w L. wynika w jaki sposób wygląda przesłuchiwanie przez nią świadków oraz że to ona dokonała przesłuchania świadka K. S. w dniu 22 czerwca 2016 r. (k. 262).

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne, dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Natomiast świadek K. S. – syn oskarżonego J. S. (2) w swoich zeznaniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym opisał jaki był powód i przebieg bójki pod barem (...) w L. w nocy z dnia 21 na 22 czerwca 2016 r. . Świadek K. S. opisał swoją rolę w tym zdarzeniu oraz opisał co pamięta z przebiegu interwencji policji oraz dlaczego on jego ojciec oskarżony J. S. (1) i jego brat M. S. zostali zatrzymani przez policję. Świadek K. S. wskazał również kategorycznie iż nie widział się po zatrzymaniu w KPP w L. ze swoim bratem M. S. i ojcem oskarżonym J. S. (1) (k. 47-48).

Natomiast na rozprawie przed Sądem świadek K. S. dodatkowo stwierdził iż jednak w KPP w L. widział się ze swoim ojcem J. S. (1) i był świadkiem w jaki sposób wobec jego ojca na terenie KPP w L. zachowywali się st. sierż. D. K. i st. sierż. R. N. (1). Świadek K. S. wskazał iż w jego obecności doszło do kłótni między jego ojcem oskarżonym J. S. (1) a st. sierż. D. K. jednak nie był świadkiem by jego ojciec wyzywał st. sierż. D. K. słowami wulgarnymi (k. 237-238).

Jeżeli chodzi o zeznania świadka K. S. - to zasługują na wiarę zeznania tego świadka złożone w postępowaniu przygotowawczym w których opisał co pamięta z przebiegu bójki pod barem (...) w nocy z 21 na 22 czerwca 2016 r. oraz z przebiegu interwencji policji (k. 47-48). W tym zakresie zeznania świadka K. S. są jasne, dokładne, spójne, logiczne i korespondują z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : D. K. (k. 25-26 i k. 206-207), R. N. (1) (k. 29-30 i k. 205-206) i M. S. (k. 36-37, k. 236) oraz zapisem z kamery monitoringu (k. 79 i k. 80-81).

Nie zasługuje na wiarę natomiast pozostała część zeznań świadka K. S. złożona na rozprawie przed Sądem w której stwierdził iż w KPP w L. widział się ze swoim ojcem oskarżonym Jakiem L. S. i był tam świadkiem zachowania st. sierż. D. K. wobec swojego ojca. W tym zakresie zeznania świadka K. S. są niejasne, nielogiczne i wewnętrznie sprzeczne oraz skierowane na pomniejszenie winy oskarżonego J. S. (1). Należy zauważyć iż świadek K. S. w swoich zeznaniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym kategorycznie stwierdził iż nie widział się w KPP w L. w swoim bratem M. S. i ojcem oskarżonym J. P. (k. 47-48). Natomiast na rozprawie przed Sądem świadek K. S. nie był w stanie logicznie wyjaśnić dlaczego w swoich zeznaniach w postępowaniu przygotowawczym twierdził iż nie widział się w KPP w L. ze swoim ojcem oskarżonym J. S. (1), zaś na rozprawie przed Sądem stwierdził coś przeciwnego. Ponadto należy zauważyć iż świadek K. S. w sposób odmienny niż oskarżony J. S. (1) opisuje zachowanie swojego ojca wobec st. sierż. D. K. podczas pobytu w KPP w L. . Należy stwierdzić iż wbrew twierdzeniom świadka K. S. z wyjaśnień oskarżonego J. S. (1) wynika iż wtedy znieważył on st. sierż. D. K. słowami wulgarnymi (k. 67-68 i k. 204-205).

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość zeznań świadka K. S. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary.

Jeżeli chodzi o zeznania świadka G. W. złożonych w postępowaniu przygotowawczym to wynika z nich iż z powodu upojenia alkoholowego nie pamięta przebiegu zdarzeń z nocy z 21 na 22 czerwca 2016 r. (k. 50 v).

Natomiast na rozprawie przed Sądem świadek G. W. początkowo stwierdził iż z tego co pamięta podczas tego zdarzenia gdy stał wraz z córką O. W. został uderzony przez jednego policjanta w pierś i upadł wtedy na ziemię (k. 294). Następnie po otworzeniu fragmentu nagrania z kamery monitoringu dotyczącego przedmiotowej sytuacji (k. 295) świadek G. W. przyznał iż odtworzony fragment nagrania dotyczy sytuacji o której mówi jednak wyglądała ona inaczej niż opisał on w swoich zeznaniach i jego przebieg jest inny niż opisał (k. 295).

Jeżeli chodzi o zeznania świadka G. W. - to zasługują na wiarę zeznania tego świadka złożone w postępowaniu przygotowawczym w których stwierdził iż nie pamięta przebiegu tego zdarzenia z powodu iż był bardzo pijany (k. 50) .

Nie zasługuje na wiarę natomiast zeznania świadka G. W. złożone na rozprawie przed Sądem w których opisał przebieg tego zdarzenia pod barem (...) w nocy z 21 na 22 czerwca 2016 r. , gdyż pozostają one w sprzeczności z zapisem z monitoringu (k. 79) . Z nagrania tego wynikało bowiem iż interwencja Policji wobec świadka G. W. nastąpiła w momencie gdy G. W. podczas tej bójki atakował inną osobę , a działanie policjanta miało na celu zapobieżeniu takiemu działaniu świadka G. W. (k. 79 i k. 295) .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość zeznań świadka G. W. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał pełną wiarę opinii sądowo - psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 04 kwietnia 2017 r. (k. 151-153) jako jasnej, dokładnej i fachowej. Z opinii sądowo - psychiatrycznej wynika iż u oskarżonego S. P. nie stwierdzono objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego . Rozpoznano u niego osobowość nieprawidłową . O ile w czasie czynu oskarżony S. P. był w stanie nietrzeźwości alkoholowej , to powinien był przewidzieć skutki takiego stanu na podstawie wiedzy ogólnej i doświadczeń własnych . Stan psychiczny oskarżonego S. P. odnośnie zarzucanego mu czynu nie znosił , ani nie ograniczał jego zdolności do rozpoznawania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem (pocztytalność nie budzi wątpliwości) . Aktualny stan zdrowia oskarżonego S. P. pozwala na jego udział w czynnościach postępowania karnego oraz na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 226 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, znieważa funkcjonariusza publicznego lub osobę do pomocy mu przybraną, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Rodzajowym przedmiotem ochrony we wskazanym przepisie jest prawidłowa i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego oraz ich funkcjonariuszy. Ochrona ta obejmuje organy i instytucje należące do władz ustawodawczych, wykonawczych i wymiaru sprawiedliwości. Określone w art. 226 § 1 k.k. przestępstwo znieważenia funkcjonariusza publicznego albo osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych jest typem szczególnym (kwalifikowanym) w stosunku do przestępstwa znieważenia człowieka (art. 216 k.k.). Zaostrzenie karalności wiąże się z tym, iż omawiane przestępstwo godzi nie tylko w godność osobistą funkcjonariusza, lecz pośrednio także w poszanowanie reprezentowanej przez niego instytucji. użytemu w art. 226 § 1 k.k. określeniu „znieważa” należy nadawać taką samą treść, jak przy wykładni ogólnego typu przestępstwa znieważenia. Jeżeli zniewaga wiąże się z naruszeniem nietykalności cielesnej (np. oplucie, popychanie, oblanie wodą itp.), czyn wymaga kumulatywnej kwalifikacji na podstawie art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 222 § 1 k.k. . (za Komentarz do art. 226 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) Znamiona typu czynu zabronionego określonego w art. 226 § 1 k.k. może zrealizować każdy. Jest to przestępstwa powszechne. Przedmiotem czynności wykonawczej typu czynu zabronionego określonego w art. 226 § 1 k.k. jest znieważenie funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych (za Komentarz do art. 226 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiąkalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.) .

Natomiast przepis art. 216 § 1 k.k. nie precyzuje sposobów zachowania się sprawcy, używając ogólnego określenia „znieważa”. Ze względu na przedmiot ochrony, jakim jest godność człowieka, za zniewagę uważa się zachowanie uwłaczające godności, wyrażające lekceważenie lub pogardę. O tym czy zachowanie to ma charakter znieważający, decydują dominujące w społeczeństwie oceny i normy obyczajowe. Najczęściej zniewaga ma formę wypowiedzi słownej (użycia słów wulgarnych, epitetów), może być też wyrażona w piśmie lub za pomocą wizerunku (np. list o obraźliwej treści, karykatura) albo obraźliwym gestem demonstrującym pogardę dla danej osoby. Przepisy z art. 216 § 1 k.k. można się dopuścić jedynie w formie działania, a nie zaniechania. Zniewaga niewątpliwie jest przestępstwem formalnym. Do jego dokonania nie jest bowiem wymagany żaden konkretny skutek, w szczególności by adresat znieważającej wypowiedzi poczuł się dotknięty w swej godności albo by znieważające pismo dotarło do niego. Należy zauważyć iż w art. 216 § 1 k.k. ustawodawca określa sytuacje, w których można się dopuścić zniewagi. Może więc ona nastąpić w obecności pokrzywdzonego (zniewaga bezpośrednia), a w wypadku znieważających wypowiedzi uczynionych pod nieobecność pokrzywdzonego (a więc zaocznie), warunkiem karalności jest działanie publiczne (np. w czasopiśmie, na zebraniu) albo w zamiarze, aby treść zniewagi dotarła do pokrzywdzonego (np. drogą korespondencji, za pośrednictwem osoby trzeciej). Oznacza to, że bez działania w takim zamiarze niepubliczne znieważające wypowiedzi sformułowane pod nieobecność ich adresata nie wypełniają znamion przestępstwa. (za Komentarz do art.216 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) .

W powyższej sprawie oskarżony S. P. wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 226 § 1 k.k. odnośnie czynu opisanego w pkt. 1 zarzutów . Oskarżony S. P. w dniu 21 czerwca 2016 r. w L., woj. (...) znieważał funkcjonariuszy Policji z Komendy Powiatowej Policji w L. - st. sierż. D. K. oraz st. sierż. R. N. (1) słowami uznawanymi powszechnie za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez tych funkcjonariuszy obowiązków służbowych,

Oskarżony S. P. obejmował swoją świadomością, iż jego działanie skierowane jest przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu jakim jest policjant zgodnie z treścią art. 115 § 13 pkt. 7 k.k. oraz że ma ono związek z pełnieniem przez funkcjonariusza obowiązków służbowych .

Znieważenie przez oskarżonego S. P. funkcjonariusza Policji st. sierż. D. K. i st. sierż. R. N. (1) jak to zostało wskazane wyżej polegało na tym że oskarżony w L., woj. (...) przy ul. (...) wyzywał ich podczas przeprowadzanej przez nich interwencji podjętej wobec sprawców bójki słowami wulgarnymi krzyżąc nich „ch... wam w d... , k... , psy jebane , zawsze i wszędzie policja jebana będzie”. Zniewagi te miały charakter bezpośredni, gdyż następowały w obecności st. sierż. D. K. i st. sierż. R. N. (1) i miała związek z interwencją jaką ci funkcjonariusze policji podjęli wobec uczestników bójki przez pubem (...). Niewątpliwym jest iż słowa wulgarnie których użył oskarżony w stosunku do st. sierż. D. K. i st. sierż. R. N. (1) miały charakter znieważający, mając na uwadze dominujące w społeczeństwie oceny i normy obyczajowe. Należy również zauważyć iż zniewaga niewątpliwie jest przestępstwem formalnym. Do jego dokonania nie jest bowiem wymagany żaden konkretny skutek, w szczególności by adresat znieważającej wypowiedzi poczuł się dotknięty w swej godności. Fakt ten potwierdzają zeznania świadków : D. K. (k. 25-26 i k. 206-207) i R. N. (1) (k. 29-30 i k. 205-206) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz pośrednio z zapisu z monitoringu (k. 79) . Należy zważyć iż w oskarżony S. P. w postępowaniu przygotowawczym przyznał do popełnienia tego czynu (k. 65) , natomiast na rozprawie przed Sądem przyznał się do znieważenia st. sierż. D. K. (k. 238) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego S. P. co do popełnienia przez niego czynu z art. 226 § 1 k.k. opisanego w pkt. 1 zarzutów w nie budzą wątpliwości.

W powyższej sprawie oskarżony J. S. (1) wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 226 § 1 k.k. odnośnie czynu opisanego w pkt. 5 zarzutów . Oskarżony J. S. (1) w nocy z 21 na 22 czerwca 2016 r. w L., woj. (...) znieważał funkcjonariuszy Policji z Komendy Powiatowej Policji w L. - st. sierż. D. K. oraz st. sierż. R. N. (1) słowami uznawanymi powszechnie za obelżywe podczas i w związku z pełnieniem przez tych funkcjonariuszy obowiązków służbowych.

Oskarżony J. S. (1) obejmował swoją świadomością, iż jego działanie skierowane jest przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu jakim jest policjant zgodnie z treścią art. 115 § 13 pkt. 7 k.k. oraz że ma ono związek z pełnieniem przez funkcjonariusza obowiązków służbowych .

Znieważenie przez oskarżonego J. S. (1) funkcjonariuszy Policji st. sierż. D. K. i st. sierż. R. N. (1) jak to zostało wskazane wyżej polegało na tym że oskarżony w L., woj. (...) przy ul. (...) wyzywał ich podczas przeprowadzanej przez nich interwencji podjętej wobec sprawców bójki słowami wulgarnymi krzyżąc nich „ ch... , szmaty , pies was jebał , ch... wam w d..., debile , frajerzy , pojebusy , głupki” . Po tym gdy oskarżony J. S. (1) został zatrzymany (k. 2) i przewieziony do KPP w L. zwrócił uwagę iż st. sierż. D. K. ma tatuaże których w jego ocenie nie powinien mieć policjant . Następnie oskarżony J. S. (1) będąc w tym samym pomieszczeniu w budynku KPP w L. co pokrzywdzeni zaczął ponownie wyzywać st. sierż. D. K. oraz st. sierż. R. N. (1) znieważać słowami wulgarnymi : „ pedały policyjne i ch... bez szkoły”. Zniewagi te miały charakter bezpośredni, gdyż następowały w obecności st. sierż. D. K. i st. sierż. R. N. (1) i miała związek z interwencją jaką ci funkcjonariusze policji podjęli wobec uczestników bójki przez pubem (...). Niewątpliwym jest iż słowa wulgarnie których użył oskarżony w stosunku do st. sierż. D. K. i st. sierż. R. N. (1) miały charakter znieważający, mając na uwadze dominujące w społeczeństwie oceny i normy obyczajowe. Należy również zauważyć iż zniewaga niewątpliwie jest przestępstwem formalnym. Do jego dokonania nie jest bowiem wymagany żaden konkretny skutek, w szczególności by adresat znieważającej wypowiedzi poczuł się dotknięty w swej godności. Fakt ten potwierdzają zeznania świadków : D. K. (k. 25-26 i k. 206-207) , R. N. (1) (k. 29-30 i k. 205-206) i M. S. (k. 36-37 , k. 236) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz pośrednio z zapisu z monitoringu (k. 79) . Należy zważyć iż w oskarżony J. S. (1) w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem przyznał do popełnienia tego czynu (k. 67 i k. 204).

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego J. S. (1) co do popełnienia przez niego czynu z art. 226 § 1 k.k. opisanego w pkt. 5 zarzutów w nie budzą wątpliwości.

Oskarżonego S. P. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 2 zarzutów został uznany za winnego tego że w dniu 21 czerwca 2016 r. w L. woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji z Komendy Powiatowej Policji w L. - st. sierż. D. K. podczas pełnienia przez niego obowiązków służbowych w ten sposób , że odpychał go i szarpał za mundur to jest popełnienia czynu z art. 222 § 1 k.k..

Przepis art. 222 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, narusza nietykalność cielesną funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Rodzajowym przedmiotem ochrony art. 222 § 1 k.k. jest prawidłowa i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego oraz ich funkcjonariuszy. Ochrona ta obejmuje organy i instytucje należące do władz ustawodawczych, wykonawczych i wymiaru sprawiedliwości. Przepis art. 222 § 1 k.k. penalizuje naruszenie nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Jest to typ kwalifikowany w stosunku do określonego w art. 217 k.k. przestępstwa naruszenia nietykalności człowieka, przy czym zaostrenie odpowiedzialności następuje ze względu na związek naruszenia nietykalności funkcjonariusza z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych. Należy zauważyć iż przepis artykułu 217 § 1 k.k. określa odpowiedzialność karną za przestępstwo naruszenia nietykalności cielesnej człowieka. W jego opisie ustawodawca eksponuje uderzenie, przez co należy rozumieć każde gwałtowne działanie skierowane na ciało człowieka (zadanie ciosu, kopnięcie, szarpanie za włosy itp.), a ponadto wskazuje na naruszenie nietykalności w inny sposób (np. oplucie, oblanie nieczystościami). Przepis art. 217 k.k. ma charakter materialny, przy czym przez skutek należy rozumieć naruszenie integralności cielesnej, które wiąże się z uczuciem przykrości, bólu, poniżenia, a może także pozostawić nieznaczące ślady na ciele (sińce, zadrapania lub obrzęk). W razie spowodowania uszczerbku na zdrowiu określonego w art. 156 k.k. lub 157 k.k. (ciężki, średni i lekki uszczerbek), odpowiedzialność za naruszenie nietykalności cielesnej jest wyłączona w myśl zasady konsumpcji. Strona podmiotowa przestępstwa naruszenia nietykalności cielesnej polega na umyślności w obu jej formach, tj. zamiaru bezpośredniego lub ewentualnego. (za Komentarz do art.217 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks Karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.)

Naruszenie nietykalności funkcjonariusza jest przestępstwem umyślnym, przy czym do zastosowania przepisu art. 222 § 1 k.k. konieczne jest ustalenie, że sprawca obejmował swoją świadomością, iż jego działanie skierowane jest przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu lub osobie do pomocy mu przybranej oraz że ma ono związek z pełnieniem przez funkcjonariusza obowiązków służbowych. Dla bytu omawianego przestępstwa nie jest natomiast istotny rodzaj motywu kierującego sprawcą. Do znamion strony przedmiotowej omawianego występkę należy naruszenie nietykalności funkcjonariusza podczas lub w związku z wykonywaniem jego obowiązków służbowych. Tak więc czyn może być popełniony tylko w związku lub podczas pełnienia przez funkcjonariusza (ewentualnie także osobę przybraną) obowiązków służbowych (za Komentarz do art. 222 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] M. Mozgawa (red.), M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, Kodeks Karny. Komentarz praktyczny, Oficyna, 2007, II wyd.)

W powyższej sprawie oskarżony S. P. wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 222 § 1 k.k. albowiem w dniu 21 czerwca 2016 r. w L. woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji z Komendy Powiatowej Policji w L. - st. sierż. D. K. w ten sposób, że odpychał go i szarpał za mundur. Sytuacja taka miała więc miejsce podczas i w związku z pełnieniem przez st. sierż. D. K. obowiązków służbowych. Oskarżony S. P. obejmował swoją świadomością, iż jego działanie skierowane jest przeciwko funkcjonariuszom publicznym jakim są policjanci zgodnie z treścią art. 115 § 13 pkt. 7 k.k. oraz że ma ono związek z pełnieniem przez funkcjonariuszy obowiązków służbowych. Należy zauważyć że czas pełnienia obowiązków nie jest określony godzinami pracy, lecz pełnieniem zadań. Dlatego wypełnia znamiona omawianego czynu przez naruszenie nietykalności funkcjonariusza publicznego wykonującego zadania po upływie godzin urzędowania. Istnieje domniemanie, że funkcjonariusz przebywający w instytucji, w której jest zatrudniony, pełni obowiązki służbowe (za Komentarz do art. 222 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] M. Mozgawa (red.), M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, Kodeks Karny. Komentarz praktyczny, Oficyna, 2007, II wyd.).

Naruszenie nietykalności cielesnej przez oskarżonego S. P. jak to zostało wskazane wyżej polegało na tym że oskarżony odpychał go i szarpał za mundur st. sierż. D. K. . Należy jednak zauważyć iż naruszeniem nietykalności cielesnej zdaje się być każde bezprawne dotknięcie innej osoby czy inny krzywdzący kontakt. Wchodzą tu w grę wszelkie kontakty fizyczne, które są obraźliwe, kłopotliwe czy po prostu niepożądane. Naruszenie nietykalności cielesnej nie musi łączyć się z wywołaniem bólu, jednakże musi być ono fizyczne, tzn. atak musi napotkać ciało pokrzywdzonego, z tym że dla dokonania przestępstwa jest rzeczą obojętną, czy sprawca dotyka ofiary fizycznie (za Komentarz do art. 217 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] M. Mozgawa (red.), M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, Kodeks Karny. Komentarz praktyczny, Oficyna, 2007, II wyd.) . Fakt iż oskarżony S. P. popełnił ten czyn wynika z zeznań świadków D. K. (k. 25-26 i k. 206-207) , R. N. (1) (k. 29-30 i k. 205-206) i K. S. (k. 47-48) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz protokołu oględzin osoby (k. 17 - 19) , materiału poglądowego (k. 20) , zapisu z monitoringu (k. 79) i protokołu oględzin zapisu z monitoringu (k. 80-81) . Należy wskazać iż na zapisie z monitoringu widać moment w którym oskarżony S. P. szarpie się z st. sierż. D. K. , jak i całe zachowanie oskarżonego S. P. podczas tej interwencji policji (k. 79) . Ponadto oskarżony S. P. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia tego czynu (k. 65) , zaś z wyjaśnień oskarżonego S. P. (k. 65 i k. 238) wynika iż szarpał podczas tej interwencji za mundur st. sierż. D. K. by nie zostać zatrzymanym .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego S. P. co do popełnienia przez niego czynu z art. 222 § 1 k.k. opisanego w pkt. 2 wyroku w nie budzą wątpliwości.

Oskarżony S. P. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. 3 zarzutów został uznany za winnego tego że nocą z 21 na 22 czerwca 2016 r. w L., na ul. (...) pod pubem (...) woj. (...) w trakcie interwencji policji działając umyślnie dokonał poprzez uderzenie nogą uszkodzenia lewego przedniego błotnika w radiowozie oznakowanym marki O. (...) o nr rej. (...) , gdzie łączna wartość strat wyniosła 1478 zł na szkodę Komendy Stołecznej Policji w W. to jest popełnienia czynu z art. 288 § 1 k.k.

Przepis art. 288 § 1 k.k. stanowi iż karze podlega, kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku. Rodzajowym przedmiotem ochrony przestępstwa przewidzianego w art. 288 k.k. jest mienie. Przy czym w kontekście art. 288 k.k. mienie jako rodzajowy przedmiot ochrony występuje w szerokim znaczeniu tego terminu. Stosowanie

do art. 44 k.c. mieniem jest własność i inne prawa majątkowe (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2003 r., III KK 165/03, Prok. i Pr. 2004, nr 3, poz. 7; M. Kulik, Przepięstwo i wykroczenie uszkodzenia rzeczy, s. 27 i n.). Przepięstwo z art. 288 § 1 k.k. jest przepięstwem materialnym. Do jego znamion naleŹy alternatywnie określony skutek w postaci zniszczenia, uszkodzenia lub uczynienia cudzej rzeczy niezdatną do uŹytku. Przepięstwo to chroni zatem integralnoŹ, nienaruszalnoŹ oraz zdolnoŹ (zdatnoŹ) do zgodnego z ich przeznaczeniem uŹytkowania rzeczy cudzych, a więc takich, do których prawo własności przysługuje określonemu podmiotowi, który jest posiadaczem tych rzeczy lub któremu przysługują inne uprawnienia do rzeczy, wynikające z praw rzeczowych lub obligacyjnych. Przepis art. 288 § 1 k.k. chroni więc także posiadanie, będące atrybutem własności, które może być faktycznie przekazane innemu podmiotowi, na przykład uŹytkownikowi, dzierŹawcy, najemcy czy prawnemu posiadaczowi rzeczy (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2003 r., III KK 165/03, LEX nr 140098). Przepięstwo określone w art. 288 § 1 k.k. w zakresie, w jakim może być popełnione przez działanie, jest przepięstwem powszechnym i może być popełnione przez każdy zdatny do ponoszenia odpowiedzialności karnej podmiot. Zachowanie się sprawcy przepięstwa określonego w art. 288 § 1 k.k. przybierać może różne formy, wyliczone w tym przepisie, i polegać na niszczeniu, uszkodzaniu lub czynieniu niezdatną do uŹytku cudzej rzeczy. Oddziaływanie na cudzą rzecz w inny sposób nie wypełnia znamion typu czynu zabronionego, o którym mowa w art. 288 § 1 k.k. Wszelkie inne sposoby oddziaływania przez sprawcę na rzecz, niemieszczące się w zakresie wyliczenia alternatywnie określonych czynności sprawczych, pozostają poza zakresem kryminalizacji określonym przez przepis art. 288 § 1 k.k. Przepięstwo określone w art. 288 § 1 k.k. to tzw. przepięstwo wieloodmianowe, można je bowiem popełnić alternatywnie przez zniszczenie rzeczy, jej uszkodzenie albo uczynienie jej niezdatną do uŹytku. Przez zniszczenie rzeczy naleŹy rozumieć zniszczenie całkowite lub tak znaczne naruszenie substancji materialnej rzeczy, iż nie nadaje się ona do uŹywania zgodnie z przeznaczeniem. Uszkodzeniem natomiast jest naruszenie lub uszczuplenie substancji materialnej lub takie oddziaływanie na rzecz, które powoduje istotne ograniczenie jej właściwości uŹytkowych. Przepięstwo z art. 288 § 1 k.k. jest przepięstwem materialnym. Do jego znamion naleŹy alternatywnie określony skutek w postaci zniszczenia, uszkodzenia lub uczynienia cudzej rzeczy niezdatną do uŹytku. Przedmiotem przepięstwa określonego w art. 288 § 1 k.k. jest cudza rzecz. Istotne jest, aby rzecz, na którą oddziałuje sprawca, nie stanowiła jego własności. Typ czynu zabronionego, o którym mowa w art. 288 § 1 k.k., ma charakter umyślny. Umyślność może wystąpić zarówno w formie zamiaru bezpośredniego, jak i wynikowego. Dla charakterystyki strony podmiotowej nie ma znaczenia cel i motywacja sprawcy. Z uwagi na konstrukcję przepięstwa i wykroczenia uszkodzenia rzeczy konieczne jest ustalenie wysokości uszczerbku wywołanego przez niszczenie, uszkodzenie lub uczynienie rzeczy niezdatną do uŹytku. NaleŹy zauwaŹyć, iż przepis art. 124 § 1 k.w. wyraŹnie wskazuje bowiem, Źe granicą między występkim a wykroczeniem uszkodzenia rzeczy jest wysokość szkody, przekraczająca od dnia 1 stycznia 2018 r. kwotę 525 zł. Podkreślić naleŹy, Źe przepis art. 124 § 1 k.w. nie posługuje się pojęciem „wartość rzeczy”, lecz terminem „szkoda”. Przesądza to, Źe wysokość szkody, nie zaś wartość uszkodzonej rzeczy, decyduje o kwalifikacji zachowania sprawcy jako przepięstwa lub też wykroczenia (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 paŹdziernika 1998 r., III KKN 146/97, Prok. i Pr. 1999, nr 2, poz. 16; R. Jancewicz, L.A. Niewiński, Tak zwane czyny „przepołowione”, WPP 2005, nr 2, s. 63 i n.; B. Michalski (w:) Kodeks karny. Część szczególna, t. II, Komentarz, s. 995).

Na wstępie naleŹy podnieŹć iż prokurator w akcie oskarŹenia wskazał błędną datę tego zdarzenia to jest 20 czerwca 2016 r. . Natomiast do tego zdarzenia doszło w nocy z 21 na 22 czerwca 2016 r. co wprost wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wskazanego niŹej .

OskarŹony S. P. swoim zachowaniem realizuje wszystkie znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 288 § 1 k.k. opisanego w pkt. 3 wyroku albowiem w nocy z 21 na 22 czerwca 2016 r. w L., na ul. (...) pod pubem (...) woj. (...) w trakcie interwencji policji działając umyŹlnie dokonał poprzez uderzenie nogą uszkodzenia lewego przedniego błotnika w radiowozie oznakowanym marki O. (...) o nr rej. (...) . Działanie oskarŹonego spowodowało straty w wysokości wyniosła 1478 zł na szkodę Komendy Stołecznej Policji w W. . Fakt ten wynika wprost z pisma Wydziału (...) Komendy Stołecznej Policji w W. z dnia 19 sierpnia 2016 r. gdzie stwierdzono iż koszt naprawy radiowozu marki O. (...) o nr rej. (...) wynosi 1478 zł (k. 4 akt II K 828/16) . NaleŹy zauwaŹyć iż oskarŹony S. P. w wyŹej wskazanym przypadku działał umyŹlnie z zamiarem bezpośrednim zniszczenia mienia w postaci lewego przedniego błotnika w radiowozie oznakowanym marki O. (...) o nr rej. (...). NaleŹy wskazać iż dla charakterystyki strony podmiotowej nie ma znaczenia

cel i motywacja działania oskarżonego . Ponadto wartość każdej szkody wywołanej działaniem oskarżonego S. P. przekracza kwotę 525 zł. Ponadto fakt dokonania przez oskarżonego S. P. w nocy z 21 na 22 czerwca 2016 r. w L. uszkodzenia lewego przedniego błotnika w radiowozie oznakowanym marki O. (...) o nr rej. (...) wynika z zeznań świadków : D. K. (k. 25-26 i k. 206-207) , R. N. (1) (k. 29-30 i k. 205-206) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz nagraniem z kamery monitoringu z nocy z 21 na 22 czerwca 2016 r. (k. 79) , protokołem oględzin płyty z zapisem nagrania z monitoringu (k. 80-81) , protokołem oględzin samochodu marki O. (...) (k. 13-14) i materiałem poglądowym (k. 16) . Należy wskazać iż na zapisie z monitoringu widać moment w którym oskarżony S. P. uderzając nogą dokonał umyślnie uszkodzenia lewego przedniego błotnika w radiowozie oznakowanym marki O. (...) o nr rej. (...) (k. 79) . Fakt ten potwierdza również protokół oględzin samochodu marki O. (...) (k. 13-14) i materiał poglądowym – zdjęcia uszkodzonego pojazdu (k. 16) . Należy wskazać iż w swoich wyjaśnieniach oskarżony S. P. wskazał iż podczas tej interwencji , gdy już był skuty kajdankami bez żadnego powodu kilka razy uderzył głową w przednią szybę tego radiowozu , gdyż „był w nerwach i chciał odreagować agresję” (k. 65 i k. 238) .

Z tych wyżej wskazanych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego S. P. odnośnie popełnienia przez niego czynu opisanego w pkt. 3 wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. nie budzą wątpliwości.

Przepis art. 278 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Rodzajowym przedmiotem ochrony przepisów art. 278 § 1 k.k. jest mienie, którym według prawa cywilnego jest własność i inne prawa majątkowe (art. 44 k.c.). Zachowanie się sprawcy przestępstwa stypizowanego w art. 278 § 1 k.k. jeśli ściśle przez ten przepis określone i polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby nią władającej (właściciela, posiadacza lub dzierżyciela) i objęcie we własne władanie. Chodzi tutaj o faktyczne władztwo nad rzeczą, które w wyniku zaboru zostaje wbrew woli posiadacza naruszone. W swych konsekwencjach jednak zabór taki godzi w prawo własności, gdyż sprawca zaboru działa w celu przywłaszczenia zabranej rzeczy, tj. włączenia jej do swego stanu posiadania lub bezprawnego rozporządzenia nią na rzecz innej osoby. Należy podkreślić, że stanowiący istotę kradzieży zabór następuje bezprawnie, bez żadnej ku temu podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, której mienie (rzecz) zabrano (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1998 r., IV KKN 98/98, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 7-8). Dla zrealizowania znamienia skutku przestępstwa kradzieży muszą więc zostać przesądzone łącznie dwa elementy. Po pierwsze, fakt pozbawienia przez sprawcę osoby uprawnionej władztwa nad rzeczą. Po wtóre, objęcie tej rzeczy przez sprawcę we władanie. O wielkości skutku (szkody) wywołanego działaniem przestępnym decyduje tylko sama wartość zabranych rzeczy lub pieniędzy. Nie wlicza się do tej wartości odsetek od sumy pieniędzy. Liczy się tylko bowiem szkodę rzeczywistą, a nie zysk spodziewany, chociażby jego osiągnięcie graniczyło z pewnością. Do wartości zaboru nie można wliczać utraconych a spodziewanych przez poszkodowanego zysków (lucrum cessans), taka postać szkody nie jest bowiem szkodą rzeczywistą (damnum emergens) (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 marca 1994 r., II Akr 128/93, KZS 1994, z. 4, poz. 16 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17 września 1992 r., II Akr 201/91, KZS 1992, z. 10, poz. 12). Kradzież jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym, którego można się dopuścić się jedynie w zamiarze bezpośrednim - w celu przywłaszczenia (animus rem sibi habendi). Cel przywłaszczenia oznacza zamiar postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem (włączenia do swego stanu posiadania, sprzedaży, zużycia, podarowania innej osobie, a nawet porzucenia - por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 maja 2000 r., V KKN 406/97, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 4). Jako że przestępstwo określone w art. 278 § 1 k.k. należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej. Konieczne jest zatem działanie sprawcy z tzw. dolus coloratus. Celem działania sprawcy musi być włączenie rzeczy do majątku sprawcy, objęcie jej w posiadanie lub postępowanie z nią jak z własną. Wyklucza to możliwość popełnienia tego przestępstwa z zamiarem wynikowym. (tak Komentarz do art. 278 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiakalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzyńkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II.) .

Natomiast zgodnie z brzmieniem art. 12 k.k. , przestępstwo ciągle zachodzi, gdy spełnione są określone przesłanki podmiotowe i przedmiotowe. Przesłanką podmiotową jest istniejący z góry zamiar, obejmujący realizację

zamierzonego przestępstwa w dwu lub więcej zachowaniach, natomiast przesłanki przedmiotowe to „krótkie odstępy czasu” między tymi zachowaniami, a także tożsamość pokrzywdzonego w wypadku zamachów na dobro osobiste. Słusznie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 marca 1999 r. (IV KKN 28/99, Prok. i Pr. 1999, nr 10, poz. 2) podkreślił, że chodzi tu o zamiar w rozumieniu art. 9 § 1 d.k.k., przy czym musi to być ten sam zamiar (a nie taki sam), a zatem wszystkie elementy składowe (zachowania) muszą być nim objęte. Oznacza to, że z góry powzięty zamiar musi się odnosić do poszczególnych zachowań składających się na przestępstwo ciągle (w klasycznym ujęciu jest to popełnienie przestępstwa „na raty”). Nie może to być tzw. zamiar ogólny albo odnawiany pod wpływem trwałej czy powtarzającej się sposobności (por. A. Wąsek, w: O. Górniok i in., Komentarz, t. I, s. 188; P. Kardas, w: A. Zoll (red.), Komentarz 1, s.279). Przyjmuje się, że czasem popełnienia przestępstwa ciągłego jest okres obejmujący powtarzające się zachowania, z tym że skutki prawne (np. początek biegu przedawnienia) należy liczyć od ostatniego zachowania wchodzącego w jego skład, co rzecz jasna dotyczy działania; w wypadku zaniechania tym punktem czasowym będzie ostatni moment, w którym sprawca mógł wykonać ciążyący na nim obowiązek, ale tego nie uczynił. (za Komentarz do art. 12 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV.) .

W powyższej sprawie oskarżony S. P. wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. gdyż w okresie od 12 września 2016 roku do dnia 30 września 2016 roku w L., woj. (...) na terenie sklepu (...) przy ul. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia alkoholu . Oskarżony S. P. w dniu 12 września 2016 roku o godz. 20:34 ze sklepu (...) przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 2 sztuk Whisky G. 0,7 l o łącznej wartości 139,98 zł . W dniu 20 września 2016 roku o godz. 21:00 oskarżony S. P. ze sklepu (...) przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 4 sztuk Whisky G. 0,7 l o łącznej wartości 279,96 zł Ponownie w dniu 20 września 2016 roku o godz. 21:30 oskarżony S. P. ze sklepu (...) przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 1 sztuki Whisky B. 0,7 l o łącznej wartości 49,99 zł . W dniu 30 września 2016 roku o godz. 21:10 oskarżony S. P. ze sklepu (...) przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 1 sztuki Whisky C. 0,7 l o łącznej wartości 98,99 zł oraz 2 sztuk Whisky J. W. 1 l. o łącznej wartości 117,96 zł . Ponownie w dniu 30 września 2016 roku o godz. 21:20 ze sklepu (...) przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia oskarżony S. P. ze sklepu (...) przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 3 sztuk Whisky J. W. 1 l o łącznej wartości 176,94 zł . Łączna suma strat wyniosła 863,82 zł na szkodę (...) S.A.. Oskarżony S. P. działał w zamiarze bezpośrednim w celu przywłaszczenia i postąpienia z przedmiotem zaboru tak, jakby się było jego właścicielem . Podnieść należy iż oskarżony S. P. dokonał zaboru tych rzeczy w celu przywłaszczenia w krótkim okresie czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru , gdyż wielokrotnie w okresie od 12 września 2016 roku do dnia 30 września 2016 roku ze sklepu (...) przy ul. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia alkoholu i za każdym razem dział w identyczny sposób . Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków : J. M. (k. 43 akt II K 1011/16 i k. 235) i M. G. (k. 2-3 i k. 46 akt II K 1011/16 i k. 235-236) zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz z dowodów w postaci : notatki urzędowej (k. 21) , wykazu dowodów rzeczowych (k. 27 akt II K 1011/16) , protokołu oględzin (k. 36-37 akt II K 1011/16) i dokumentacji fotograficznej (k. 38-41 akt II K 1011/16) .

Należy zauważyć iż na zdjęciach z monitoringu widać jak oskarżony S. P. zdejmuje w sklepie (...) z półki alkohol i chowa go do plecaka , który następnie zamyka i opuszcza sklep (k. 36-41 akt II K 1011/16) . Podnieść należy iż w swoich wyjaśnieniach złożonych na rozprawie przed Sądem oskarżony S. P. przyznał iż to on jest osobą widoczną na tych zdjęciach z monitoringu (k. 238) . Należy również wskazać iż w swoich wyjaśnieniach oskarżony S. P. ponadto nie wykluczył iż to on mógł dokonać kradzieży tego alkoholu bo chodził do tego sklepu (...) lecz tego nie pamięta bo wtedy był w ciągach alkoholowych (k. 238) .

Należy wskazać iż z zeznań tych świadków wynika kategorycznie iż to oskarżony S. P. popełnił zarzucany mu czyn opisany w pkt. 4 zarzutów .

Z tych wyżej wskazanych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego S. P. odnośnie popełnienia przez niego czynu opisanego w pkt. 4 zarzutów stanowiącego przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. nie budzą wątpliwości.

Zgodnie z treścią art. 229 § 1 k.k. karze podlega , kto udziela albo obiecuje udzielić korzyści majątkowej lub osobistej osobie pełniącej funkcję publiczną w związku z pełnieniem tej funkcji. Natomiast z treści art. 229 § 3 k.k. wynika że jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 działa, aby skłonić osobę pełniącą funkcję publiczną do naruszenia przepisów prawa lub udziela albo obiecuje udzielić takiej osobie korzyści majątkowej lub osobistej za naruszenie przepisów prawa, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. W typie podstawowym opisanym w art. 229 § 1 k.k. przekupstwo polega na udzieleniu korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy innej osobie w związku z pełnioną przez nią funkcją publiczną. Realizacja tego typu przekupstwa jest niezależna od tego, kto był inicjatorem udzielenia korzyści lub jej obietnicy (nie dotyczy to, rzecz jasna, sytuacji, gdy pełniący funkcję publiczną żąda korzyści albo uzależnia czynność służbową od jej otrzymania). Obietnica udzielenia korzyści może być wyrażona w dowolny sposób, musi jednak być zwerbalizowana. Nie można zgodzić się z poglądem, iż kryminalizowaną obietnicę udzielenia korzyści można także wyrazić gestem (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 1997 r., V KKN 105/97, OSP 1998, z. 3, poz. 68). Podmiotem przekupstwa może być każdy, w tym osoba pełniąca funkcję publiczną, która udziela innej osobie pełniącej taką funkcję korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy w zamian za korzystną decyzję, poparcie sprawy itp. Jest to przestępstwo umyślne, które można popełnić tak w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym. Według czysto gramatycznej wykładni art. 229 § 1 k.k. przekupstwo w formie obietnicy udzielenia korzyści osobie pełniącej funkcję publiczną jest dokonane w momencie złożenia obietnicy, chociażby nie została ona przyjęta (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07 listopada 1994 r., WR 186/94, OSNKW 1995, nr 3-4, poz. 20).

Surowszą odpowiedzialność za przekupstwo uzasadnia nakłanianie osoby pełniącej funkcję publiczną do naruszenia obowiązków służbowych - w zamian za korzyść lub jej obietnicę, jak również udzielanie korzyści za naruszenie takiego obowiązku wynika z treści art. 229 § 3 k.k. . Naruszenie obowiązku służbowego jest bowiem pojęciem szerszym, obejmującym także zachowanie sprzeczne z wewnętrznymi przepisami i instrukcjami precyzującymi te obowiązki, z wyłączeniem jednak decyzji mieszczących się w zakresie uznania pełniącego funkcję publiczną, w szczególności związanego z oceną konkretnej sytuacji. (za Andrzeja Marek Komentarz do art. 229 kodeksu karnego).

W powyższej sprawie oskarżony J. S. (1) wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 229 § 1 3 k.k. opisanego w pkt. 6 zarzutów aktu oskarżenia albowiem w dniu 22 czerwca 2016 r. w trakcie przejazdu z W. do L. woj. (...) udzielił korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 500 zł osoba pełniącym funkcję publiczną tj. funkcjonariuszom Komendy Powiatowej Policji w L. - st. sierż. D. K. oraz st. sierż. R. N. (1) w związku z pełnieniem tej funkcji , aby skłonić ich do naruszenia przepisów prawa – tj. do odstąpienia od czynności służbowych podjętych w związku z zatrzymaniem go jako sprawcy przestępstwa. Działania oskarżonego J. S. (1) miało na w celu skłonienia funkcjonariuszy publicznych - funkcjonariusza st. sierż. D. K. oraz st. sierż. R. N. (1) do naruszenia przepisów prawa poprzez odstąpienie od prawnych czynności służbowych podjętych w związku zatrzymaniem go w nocy z dnia 21 na 22 czerwca 2016 r. jako podejrzanego o czyn z art. 226 § 1 k.k.. Fakt ten wynika z zeznań świadków : D. K. (k. 25-26 i k. 206-207) i R. N. (1) (k. 29-30 i k. 205-206) . Ponadto oskarżony J. S. (1) w swoich wyjaśnieniach przyznał iż w dniu 22 czerwca 2016 r. gdy wracał z tymi policjantami ze Szpitala (...) wręczył im kwotę zwitek banknotów – kwotę 500 zł (k. 67 i k. 204).

Z tych wyżej wskazanych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego J. S. (1) odnośnie popełnienia przez niego czynu opisanego w pkt. 6 zarzutów stanowiącego przestępstwo z art. 229 § 1 i 3 k.k. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu S. P. i J. S. (1) karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonych S. P. i J. S. (1) czynów przejawiający się w charakterze naruszonego przez nich dobra oraz okoliczności działania oskarżonego . Oskarżony S. P. naruszył bowiem dobro chronione prawem jakim jest prawidłowo i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego oraz ich funkcjonariuszy oraz cudza własność . Natomiast oskarżony J. P. naruszył dobro chronione prawem jakim jest prawidłowo i niezakłócona działalność organów państwowych i samorządu terytorialnego oraz ich funkcjonariuszy .

Za okoliczność obciążająca Sąd uznał również fakt iż oskarżony S. P. był już wielokrotnie karany (k. 287-288) .

W powyższej sprawie Sąd uznał za okoliczność łagodząca wobec oskarżonego J. S. (1) fakt iż nie był on dotychczas karany (k. 290) . Natomiast Sąd nie stwierdził istnienia żadnych okoliczności łagodzących wobec oskarżonego S. P. .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu S. P. :

- za czyn art. 226 § 1 k.k. opisany w pkt. 1 zarzutów karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn art. 222 § 1 k.k. opisany w pkt. 2 wyroku karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyn art. 288 § 1 k.k. opisany w pkt. 3 wyroku karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności .
- za czyn art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. opisany w pkt. 3 wyroku na podstawie art. 278 § 1 k.k. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności .

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego S. P. karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 1, 2 , 3 i 4 wyroku i wymierza oskarżonemu S. P. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Orzeczone wobec oskarżonego S. P. kara łączna 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać ich w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał sposób działania oskarżonego S. P. podczas popełnienia zarzucanych mu czynów . Ponadto oskarżony S. P. był wielokrotnie karany (k. 287-288) co miało wpływ na wymiar kary pozbawienia wolności. Należy zauważyć iż tylko bezwzględna i surowa kara pozbawienia wolności może skłonić oskarżonego S. P. do refleksji nad swoim zachowaniem i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw. Kara ta winna spełnić przede wszystkim wobec oskarżonego S. P. funkcję represyjną .

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. wobec skazania za czyny opisane w pkt. 3 wyroku Sąd nałożył na oskarżonego S. P. obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz Komendy Stołecznej Policji w W. kwoty 1478 zł (tysiąc czterysta siedemdziesiąt osiem złotych) . Na podstawie art. 46 § 1 k.k. wobec skazania za czyny opisane w pkt. 4 wyroku Sąd nałożył na oskarżonego S. P. obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz (...) S.A. kwoty 863,82 zł (osiemset sześćdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt dwa grosze) . Nałożenie na oskarżonego S. P. obowiązków naprawienia szkody ma zrealizować wobec niego cele wychowawcze i powstrzymać go od popełnienia w przyszłości podobnych przestępstw.

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu J. S. (1) : za czyn z art. 226 § 1 k.k. opisany w pkt. 5 wyroku karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 229 § 1 i 3 k.k. opisany w pkt. 6 zarzutów na podstawie art. 229 § 3 k.k. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności .

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego J. S. (1) karę łączną biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w punkcie 5 i 6 wyroku i wymierza oskarżonemu J. S. (1) karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Orzeczona wobec oskarżonego J. S. (1) łączna kara 1 (jednego) roku pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy. Sąd wymierzona oskarżonemu J. S. (1) karę pozbawienia wolności zawiesił na okres próby 3 lat na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k., uznając iż jest to okres wystarczający dla zrozumienia przez oskarżonego wagi popełnionego przez niego występku. Groźba wykonania kary w okresie próby ponadto spowoduje , iż oskarżony J. S. (1) będzie respektował porządek prawny, a co za tym idzie cele kary zostaną osiągnięte. Należy wskazać iż oskarżony J. S. (1) nie był dotychczas karany

(k. 290) oraz orzeczono karę pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym rok , tym samym zachodzą przesłanki wskazane w art. 69 § 1 k.k. umożliwiające zawieszenie orzeczonej wobec oskarżonego J. S. (1) łącznej kary 1 roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego J. S. (1) do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby , natomiast na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego J. S. (1) powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby . Orzeczenie tych obowiązków spełnia wobec oskarżonego J. S. (1) cele zarówno wychowawcze jak i zapobiegnie popełnieniu przez niego podobnych przestępstw w przyszłości.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k. wobec skazania za czyny z pkt 6 wyroku Sąd orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczonych nr DRZ 883/16 .

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. Sąd zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata radcy prawnego C. J. kwotę 929,88 zł (dziewięćset dwadzieścia dziewięć złotych osiemdziesiąt osiem groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego S. P. pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonych S. P. i J. S. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę dochody oskarżonego .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.